

консерватория—до 1893, когато поема диригентството на Концертното дружество въ Кrefелдъ; компониралъ: една оркестрова сюита „На село“, хорове за мжжки и женски гласове, пѣсни, и две опери: „Ондоллина“ и „Бѣсниятъ графъ“, писалъ: „Студия върху Бетховеновата пета симфония“, „Въвеждане въ Листовата Св. Елизабета“, единъ „Речникъ на нѣмската концертна литература“.

Мюлеръ, Хансъ — Müller, Hans — музикаленъ писателъ и историкъ, род. 18 септ. 1854 въ Кьолнъ, умр. 11 апр. 1897 въ Берлинъ, училъ история на изкуствата въ Лайпцигския университетъ; библиотекаръ въ Херцогската библиотека на Карлсруе, а отъ 1886 — професоръ по история на музиката въ Берлинската висша музикална школа, писалъ, главно, върху музиката на срѣдновѣковието: „Хукбалдови истински и неистински писания върху музиката“ (1844), „Трактатъ върху мензуралната музика“ (1886) и др.

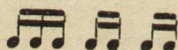
Мюлеръ-Херманъ, Йохана — Müller-Hermann, Johanna — компонистка, род. 15 ян. 1878 въ Виена, ученичка на Алекс. Землински, Гвидо Адлеръ и Фьорстеръ, компонирала: една симфония за соли, хоръ и оркестъръ, една героическа увертюра, една цигулкова и една челова сонати съ пиано, два струнни квартета, „Умиращиятъ лебедъ“—за хоръ и оркестъръ, и една кантата за соли, хоръ и оркестъръ; музика-прологъ къмъ Ибсеновия „Брандъ“, хорове — съ и безъ оркестъръ, клавирини творби, пѣсни.

Мюнихъ, Рихардъ — Münnich, Richard — музикаленъ писателъ, род. 7 юний 1877 въ Берлинъ-Щеглицъ, училъ музикознание при Щумпфъ, и композиция при М. Граберъ, учителъ въ разни учебни заведения, а отъ 1910 — такъвъ въ Клиндвортъ-Шарвенковата консерватория. М. е музикаленъ съветникъ за висшитъ пруски училища. Трудове: „Животътъ на Йоханъ Кунау“, „Развитието на Римановата хармония и нейното отношение къмъ Йотингенъ и Щумпфъ“, „Приносъ къмъ въпроса за тоновитъ срчки и къмъ пропедвтиката на школското музикално обучение“ и др.

Мюрисъ, Muris — двама видни музикални теоретици на XIV в.: 1) Йохансъ английски или **Норманусъ**, чието капитално съчинение „Speculum musicae“ обгръща цѣлата музикална теория на времето и 2) **Юлианусъ** — французски — de Francia — Julianus de M. — авторъ на съчиненията: „Musica practica“ — „Практическа музика“ (1321), „Musica speculativa“ — „Спекулативна музика“ (1323), „Quaestiones super partes musicae“ — „Въпроси върху частитъ на музиката“ и „De discantu et consonantiis“ — „За дисканта и консонантитъ“ и др.

Мясковски, Николай Яковлевичъ — даровитъ руски компонистъ, род. 20 апр. 1881 въ крепостта Ново-георгиевскъ при Варшава, ученикъ на Петербургската консерватория (Римски-Корсаковъ и Лядовъ), отъ 1921 е професоръ по композиция въ Московската консерватория. Творби: 10 симфонии — I op. 3 moll, писана презъ 1908, а преработена презъ 1922, II op. 11 cis-moll, III op. 15 a-moll, IV op. 17 e-moll, V op. 18 D-dur, VI op. 23 Es-dur, VII op. 24 h-moll, VIII op. 26 A-dur, IX op. 28 и X op. 30; симфоническата приказка „Silentium“ („Мълчание“) — по Едгаръ По, поемата „Аласторъ“ по Шели — за голѣмъ оркестъръ, една симфониета, единъ маршъ („Генералски“) — за духови инструменти, 3 струнни квартета, 4 сонати за пиано, една соната за чело и пиано, пѣсни, клавирини нѣща („Vergilbte Blätter“—1930). М. е най-значителния руски симфоникъ на съвремеността и, следъ Стравински — най-много изпълнявания сега въ чужбина руски компонистъ.

Мжжка ржченица — се нарича народния български танцъ ржченица, когато първото време е $\frac{1}{2}$ удължено

М-та р. се играе главно отъ българитъ въ Добруджа (гл. Македонско хоро).